

или подъ листа или се спушкатъ на земята;

Пчелитъ — се скриватъ въ кошера и не излизатъ на паша;

Дъждовните черви — излизатъ на земната повърхност.

Когато доближимъ ухото си до телеграфенъ стълбъ, често се чуватъ редица непрекъснати звукове: ту мелодични, ту остри, рѣзки. Тѣзи звуци сѫ единъ доста важенъ признакъ за състоянието на времето. Французкиятъ ученъ Карно забелязалъ, че всѣки пѫтъ, когато въ хубаво време се чувало „пѣнието“ на стълбовете, настѫпвала рѣзка промѣна и то следъ 30 часа. Въ течение на $2\frac{1}{2}$ години, когато той правилъ своите наблюдения, при този признакъ всѣкога настѫпвала по-голѣма или по-малка промѣна на времето, често придруженя съ пороенъ дъждъ и силенъ вѣтъръ и дори съ буря.

Колко е скѣпа водата. Когато купуваме хранителни вещества, ние не подозираме дори, каква голѣма част отъ парите даваме за водата, която е въ тѣхъ. Нѣма нито една храна, която да не съдѣржа често пѫти твърде много вода. Да оставимъ течните храни, напр. млѣкото, което съдѣржа не по-малко отъ 86% вода. Въ обикновениятъ хлѣбъ има 50%, вода; месото съдѣржа 64%, вода, картофите — 73%, ябълките — 83%, ягодите — 90%, а краставиците 95%. Съ други думи трѣбва да признаемъ, че краставиците сѫ много скѣпа храна, понеже се състоятъ почти само отъ вода. Дори пшеничното брашно съдѣржа 12% вода.

Може да се каже, че отъ нашите разноски за храна $\frac{3}{4}$ отиватъ да плащаме водата — и то при най-голѣма добросъвѣтност отъ страна на продавачите. А когато има фалшивкация — което се случва много често — парите, които плащаме за вода, сѫ още повече.

Знаменитиятъ пѫтешественикъ и изследвачъ на южните полярни страни, Шакletonъ давалъ съ своя грамофонъ концерти на пингвините, които дохождали на близо до грамофона и слушали съ интересъ звуковете, които излизали отъ чудния инструментъ.

Въ островите на Великия океанъ и въ южна Америка растатъ едни особени растения, които даватъ